

Vtorek, četrtek in soboto izhaja in velja v Mariboru brez pošiljanja na dom

za vse leto 8 g. — k.
" pol leta 4 " — "
" četrt " 2 " 20 "

Po pošti:

za vse leto 10 g. — k.
" pol leta 5 " — "
" četrt " 2 " 60 "

Vredništvo in opravišтво je na stolnem trgu (Domplatz) hiš. št. 179.

SLOVENSKI NAROD.

Oznaniła:

Za navadno tristopno vrsto se plačuje:
6 kr. če se tiska 1krat,
5 " " " " 2krat,
4 " " " " 3krat.
veče pismenke se plačujejo po prostoru.

Za vsak tisek je plačati kolek (štampelj) za 30 kr.

Rokopisi se ne vračajo, dopisi naj se blagovoljno frankujejo

Trdna vlada.

Dunajski časnik kmetijskega ministra sem ter tje katero pové, ki mora narode cislajtanske odškodovati za ministersko nedelovanje. Tako je za časa Thiersovega bivanja na Dunaji „Patriot“ v vsej resnobi trdil, da je po Thiersovem priznanji grof Beust edini diplomat, ki ne nosi zastoj tega imena. Vse stranke, kar jih je v Avstriji, so bile tu enega mneja na glas se smejaše Beustovim diplomatskim lastnostim. Te dni je isti list razkril drugo novico trde, da je parlamentarizem sicer v državi lepa reč, a glavna pa da je vendar le „trdna vlada.“ Ustavoverneži so se k temu kislodržali in sedanjemu ministerstvu s koncem žugali, ako bisi drznilo parlamentarizem količkaj oškodovati. Ob enem so se tudi nasmehovali izrazu „trdna vlada.“ Mi smo bili radovedni, kako bode vlada to svojo državno modrost dejansko uresničila. In glej tu je pri rokah drug ministerijalen list, ki rešuje zastavico lepega parlamentarizma in trdne vlade. „Corresp. Warrens“, čije članke zdaj vsi uradni časniki ponatiskujejo, govori o važnosti volitev na Českem in zagotavlja, da mora v sedanjih razmerah naša vlada vsakako zapustiti svojo dosedanje pasivnost in se neposredno sama utikati v neposredne volitve na Českem. Gospod officiosus na dalje uči, da se vlada ravno tako malo more sprijazniti s tisto kandidatno listo, katero so si napravili ustavoverneži, kakor tudi z ono kandidatno listo ne, kisi jo je napravila državoppravna opozicija, ktera itak nima družega namena pri svojih volitvah in pri postavljanju svojih kandidatov nego zabraniti, da bi iz Česke ne bilo pravih poslancev v državni zbor na Dunaj.

„Warrens Corresp.“ je torej „na veliko svoje veselje“ čula, da ima ministerstvo trden namen tudi postopati z odprtim vizirjem in pokazati se kot trdna vlada. In kaj bode storila? ali se bode polastila vse Česke kot tvorilca svojega delovanja? Kaj šel! Za volitve velikega posestva bode izdelala še tretjo kandidatno listo in jo sestavila iz mož, nad katerih ustavovernostjo sicer ne bode mogel nihče dvomiti, od katerih pa vendar

vlada misli, da sme upati, ka bode nepristransko in dobrohotno postopali in tako v smislu ustave in vlade vršili svojo mirovno misijo. C. kr. namestnik Mennsdorf ima bajè to listo že v žepu in narodi, zlasti česki si smejo že za prihodnje dni pričakovati, kateri so tisti vladni možje, ki si jih je ministerstvo izbralo. da potekó na Dunaj in Pesto rešit — ne ustavo, ampak ustavno formalnost in vladni dovoliti toliko potrebni proračun, kterega je zdaj tem bolj treba, ker letos žuga dva in petdeset milijonov deficitu.

Ta parlamentarizem sicer ne bo lep, vlada nanj se opirujoča ne trdna, pa kaj je do tega? Vladna mašina bode zopet dalje hrkala — vsaj za nekoliko časa, in to je vladi za zdaj že dovolj. Naj narodi pri tem vladanji hirajo, naj se jim država od dne do dne bolj mrzi, naj se parlamentarno življenje tudi pripravi ob zadnje zaupanje, vse to vlade ne boli, ampak le narode in svobodo, ki je pri nas že tako prišla na nič, da jo hoče vlada braniti le s pomočjo — fevdalnih velikoposestnikov!

Dopisi.

—r—. Iz Ljubljane, 15. oktobra. (Najnovjša „kunšt“ konstitucionalnega mestnega odbora. — Nova realka. — Osebnosti.) Naš konstitucionalni mestni odbor se je pred malo dnevi prav zanimivo obnesel — ad majorem Germaniae gloriam. Kakor znano je učil preteklo leto na mestni glavni šoli pri sv. Jakobu v 1. in 2. razredu telovadbo učitelj „Sokol“-a gosp. Aug. Mandič, v 3. in 4. razredu učitelj nemškega „Gut Heil“ gosp. Schäffer in dobival vsaki na leto 150 gld. Letos je prišla tudi dosedanja c. k. normalka pod krilo ljubeznjivega mestnega odbora. Trebalo je tedaj za vsako šolo posebnega učitelja telovadbe namestiti. Magistratni svetovalec Guttman pokliče v svojej modrosti res oba telovadna učitelja Mandič-a in Schäffer-a pred-se in jih izprašuje, za koliko bi vsak v eni učilnici hotela podučevati. Zahte-

vata, ker sta preteklo leto za 2 razreda imela po 150 gld., sedaj za 4 razrede vsak 300 gld. Gosp. Guttman pravi, da je to nemogoče, in po dolgem barantanji izrečeta oba, da prevzameta za staro plačo še enkrat toliko dela, kar je bilo tudi gosp. Guttmanu — ki je sploh dober mož — všeč. S tem pa reč še ni bila dognana, barantalo se je dalje, poprašali so se 4 učitelji na normalki, bi li oni prevzeli vsak v svojem razredu telovadbo za 50 gld. na leto (g. dober mož, vsled vsega barantanja ste vendar le 50 gld. zapravili, ker je 50×4 krat = 200 ne pa 150 gld.) Učitelji prevzemó. Ustavoverni mestni očetje — sit venia verbo — potem v seji oddadó telovadni poduk na šoli pri sv. Jakobu nemškemu g. Schäffer-ju, na normalki 4 učiteljem vsacemu za 50 gld. na leto, slovenskemu učitelju g. Mandiču pa — nikjer. Gosp. Mandič je domačin, je podučeval slovenski na splošno zadovoljnost, tudi se pri vajah učeče se mladeži na njegovem oddelku do sedaj ni pripetila niti ena nesreča, med tem ko se je g. Schäffer v enem letu do treh nesreč pomujal. Zakaj tedaj vse to? G. Schäffer je pač tujec, govori severno-nemško naréčje, kterega še vsak ljubljanski nemčur ne razume, je učitelj nemškega telovadnega društva in „steiger-lieutenant“ pri „feuerscheu“, kaj pa hočete še več? Gosp. Mandič pa je telovadni učitelj „Sokol“-ov, domačin, in ni pri „feuerscheu“. Hinc illae lacrimae!

Vodstvo hranilnice se je vendar odločilo za prostor novi realki. Gosp. Malič je namreč previdel, da z vso svojo mujo ne napravi zaželeno kupčije ter še pred obravnavo kot pravi „gentleman“ objavil, da mu hiša sploh ni na prodaj, da si je reč premislil itd. „Stolz lieb' ich Herrn Malič!“ Vodstvo se je porazumelo za Kastner-jevo poprej Prücker-jevo hišo in vrt v Gradiši za 40.000 gld., ter za Cvajarjevo hišo in vrt v Gradiši za 56.000 gld. Z g. Lavrenčičem, ki za malo hišico zahteva 15.000 gld., se še pogajajo, ker je cena previsoka, pa se bodo brez dvombe pogodili. Zidanje se prične na pomlad in bo poslopje stavljeno na oba vrta, pa ne v eni vrsti s sosednimi hišami, ampak nazaj potisneno.

Listek.

Ljubljanska pisma.

I.

Bog je svet iz nič ustvaril. Marsikterikrat, posebno kader mora človek iz „nič“ velik uveden članek stvariti, premisluje skrivnost te besede. „Nič“ je po svojem pomenu prav malo, stvar, katero vsak ima, katero vsak na svet seboj prinese, zaradi ktere včasih dobi zlati križec; „nič“ je v sedanjem času stopnja, na kateri stojé naši uradniki gledé znanstva slovenščine. „Nič“ je dalje, enako latinskemu „nihil“, beseda, ki se ne dá sklanjati, kajti ako jo deneš v genitiv ali dativ, je vedno le „nič“, vsa tvoja jezikoslovna zmožnost ni v stanu iz „nič“ kaj družega storiti itd.

Zakaj modrujem o besedi „nič“? Sredstvo mi je, pot, ktera me pripelje do JUD. Suppana, konstitucionalnega župana ljubljanskega mesta. Da bi JUD. Suppan ne bil konstitucionalen župan, bi se morda niti jaz, niti kdo drugi, najmanj pa časnikar zanj zmenil. A zdaj ko je Suppan ne le JUD., temveč tudi konstitucionalen župan, se moramo vsi zanj meniti, če ne nas opominjajo njegovi gardisti, po domače „špiceljni“, na njegovo čast. To da, da opravičim most, po

kterem sem prišel od besede „nič“ naravnost do JUD. Suppana, moram še nekoliko modrovati, dasiravno je pot čez ta most ne le najkrajša, temveč tudi najnaravnnejša.

Bog je svet iz nič ustvaril. Ker ni misliti, da bi bil priromal gospod JUD. Suppan iz meseca ali iz kake druge zvezde na Tirolsko in od tod na Kranjsko, je skoro gotovo, da je tudi on ustvarjen iz „nič“, kajti v Mozesovih bukvah se ne nahaja nikakoršna opomba tega pomena, da je Bog vse iz nič vstvaril razen JUD. Suppana, kateri je že bil od vekomaj — nezmotljiv. Jaz častim osebo JUD. Suppana zavoljo njegovih hudih brk; in še ko ni bil konstitucionalen župan, sem gledal za njim, ker se mi je videla njegova hoja taka, kakor da bi imel „tujo peto“. Zlasti ko sva se nekaj v ozki ulici srečala in sem jaz kot dijak hitro stisnil svojo tlinko pod rokavo, misleč, da me bo zasačil šolski strežaj in me pri voditeljstvu „zašpicljal“, — on pa je veličastno in milostljivo, skoro uljudno se dotaknil svoje pinje rekoč: „Rauchen Sie nur fort“ — zlasti od tistega momenta ga čislam in ga bom čislal, dokler bo konšt. župan ljubljanskega mesta.

Skoro mi je počilo srce, ko sem čul, da misli gosp. župan odpovedati se svojemu prestolu v sredi 30 jogrov ljubljanske inteligencije. Še denes se sušijo

prti in rute nad ognjiščem, ktere sem osolzil, ko sem čul strašno in osupljivo novico. Jokal sem se noč in dan in sicer tako, da je bilo vse solzno, kar je bilo blizo mene; z menoj vred so se jokali vsi prebivalci mesta, razen onih, kateri so ga volili in katerih je nemško — hočem reči nebeško kraljestvo, kajti ti so poslali k njem deputacijo, ktera ga je pridušila, da naj še ostane župan. „Rešpehtarjova huharca“, ktera včasih tudi za kulise pogleda, ker se je svet ne „ahta“, je sicer pravila, da je bila ta novica nalašč raztresena po mestu, da je bilo že vse zmenjeno in da je ves manever bil le na vitez, da bi slepil nekonstitucionalne oči; a kdor pozna značaje naših „liberaluhov“, zlasti pa resnicoljubnost in odkritosrčnost naših mestnih očetov, ne bo dvomil zaradi tega, da je imel oče JUD. Suppan resnično voljo, odpovedati se stopnji, na kateri mestu toliko koristi. Zdaj mi je prav žal za solze, ktere sem brez vzroka prelil; lahko bi si jih bil prihranil za bolj primeren slučaj. Malo hudoben ste pa že, gospod JUD., da se šalite z najžlahtnišimi čutili konstitucionalnega srca, da skušate verne duše, kajti kako lahko se pripeti, da se bom, ko v resnici odstopite ali boste „odstopljeni“, mesto da bi se jokal — smejal ali celo vriskal!

Da Vas imam strašno rad, vidite iz tega, da sem

Sprejaj bo bajé nekoliko vrtiča in železna ograja. Gra-diše, Krakovo in Trnovo bodo imeli mnogo koristi, da imajo realko tako blizo. — Za zdravnike pri Rudolfovi železnici sta imenovana dr. Ambrožič in dr. Eržen, prvi ostane v Ljubljani, drugi gre v Radoljco. Srečno pot na Gorenško, gosp. Eržen, priporočamo Vam pa, da svojo dosedanjó navado, če ste tudi posebno odlični „feuerscheu“ — opustite in ne zabavljajte po krčmah proti narodnim voditeljem in duhovščini, ker veste, vsaka pesem je le en čas lepa in Vaših fraz se kmalu nave-liča. Vrh tega Vam tudi na Gorenškem tako postopanje ne utegne koristiti. Mesto umrlega okrožnega zdravnika Ves-a dobó bajé dosedajni sekundarij v bolnici gosp. dr. Pavlič. — Konečno še nekaj prav zani-mivega, dr. Gauster se preseli v Ljubljano. Ustavov-erna stranka dobi ž njim prirastaj, ki veliko govori in veliko piše. Saj je papir dober kup. Dvomimo, da bi on onemoglemu Tagblatt-u opomogel. Ker se mu ni posrečilo sedeti v deželni zboru, akoravno je do „an-tichambre“ že prilezel, si pomaga s tem, da kot ud zdravniškega odbora nagaja z vednimi predlogi — pred-sednik pa vendar še ni. Vrli Kamničanje se gotovo ve-veselé njegovega odhoda — kakor njegove blamaže.

Od Kranjsko-koroške meje 12. okt. [Izv. dop.] Na Gorenškem se res na prvi videz milo po-greša narodna zavest, kakoršna se nahaja po Notranj-skem in Goriškem, kjer ti prosto ljudstvo ponosno pri-znava pri vsaki priliki, da je narodno — da je slo-vensko, in se dobro zaveda svojih političnih pravic.

Resnica je: da je težko kje na slovenskem ger-maniziranje vladno, v šoli in v splošnem življenju tako trdne in globoke korenike pognalo — kajti storili so vladni mameluki in nespametni in sami vsi v edino zveličavno nemščino (ktere vendar še površno znali niso) zatelebani „šomaštri“, da so vcepili otrokom v srca hrepenenje po tem tujem idiomu. Cela leta so nas mučili s tistimi „Šprahlehrami“ in gonili smo dan za dnevom: riba fiš, miza tiš, kaša prein, pust me zmirom, los mih sein — in tako smo take bedarije uganjali 5—8 let; ko smo izstopili iz šole, smo pa hitro vse pozabili, drugi pa ako smo šli dalje v šolo, morali smo se na novo vsega učiti. To vem iz lastne skušnje. Hodel sim pred nekaj leti v Radoljci v tri-razredno trivialno šolo. Imeli smo sicer za tadanje čase izvrstnega učitelja, ki je učil tretji in drugi razred, ali imel je zraven veliko dobrih lastnosti tudi to na-pako, da je bil v nemščino ves zateleban. Učil nas je in ker ni šlo z lepim, pomagal je s leskovko slučajno tudi s strahovito dolgim korobačem: abwandlati, über-setzati, zeitworte in beiworte poznati. In naučili smo se kakor avtomati to sodrgo žlobudrati. Spominjam se, da me je pri neki priliki, ko je prišel nek „šulinšpeh-tar“, poklical k črni deski, da sem pokazal mojo uče-nost v tej stroki. Ne vém ali sem naredil dobro ali ne,

to pa je gotovo, da sta bila oba gospoda zlo z manoj zadovoljna in bil sem javno pohvaljen; tako sem na-predoval — ali ko pridem v Ljubljano, da bi bil dalje si učenosti nabiral, joj! kako malo, ja celo nič nisem o nemščini pojmov imel. Tako se je godilo tudi drugim, in vendar je bil oni naš nčenik še na celem Gorenjskem najizvrstnejši! Poznam necega učitelja na Gorenjskem v Radoljskem okraji, ki je še zdaj ljuti germanizator; pri vsaki priliki trdi, kako dobro je znati nemški, vendar vkljub temu sam strahovito slabo nemški govori, in nemške literature še površno ne pozna! — Tudi naši gorenjski kmetje dosti občujejo s Korošci, posebno suknarji, katerih je tukaj dosti, potem pa se nasrkajo misli, da je neobhodno potreba nemški znati, posebno ko vidijo da je po naših uradnih vse nemški. V kljub vsem tem nezgodam pa vendar še ljudstvo ni tako zlo pokvarjeno kakor bi si kdo mislil. Naj bi se vpeljal v resnici slovenski jezik v uradnije, videli bi gospodje uradniki, da bi bile kmalu le bele vrane tisti, kateri bi nemških pisem zahtevali. „Kmet noče slovenski“ lažejo najvišji uradniki do najzadnjega birača. Se ve da noče, ker mu ne daš; to tirjati si pa ne upa, dobro vedoč, da bo grdo ozmirjan, ako bi kaj tacega zahteval. Veliko jih je pa tudi, ki še celo ne vedó, da smejo kaj tacega zahtevati. Zato bi bilo pa tudi prav dobro, ko bi društvo „Slovenija“ po izgledu „Trdnjave“ in „Soče“ sklicalo en ali dva tabora na Gorenškem. Zato bi bil gotovo najbolj ugoden čas prihodnja spomlad, o bin-koštih. Vspeh enega tabora na Gorenjskem bi bil si-jajen — kajti ljudstvo je v srcu domoljubno in se da dosti podučiti, to sem pri marsikteri priliki že sam skusil. Nemorem tukaj tudi zamolčati veselega dogodka, kterege sem te dni doživel v kranjski gori, kamor sem slučajno po opravih prišel. Bil sem zvečer v gostil-nici. Tam najdem celo omizje kmetskega ljudstva, stari možaki, žene, dekleta in fantje prepevajo lepe narodne pesmice. Prav krepko se je poudarjalo, da so Slovenci in da hočejo vedno Slovenci ostati. Prav tako! Še nek drug posnemanja vreden dogodek moram povedati, kateri zasluži, da bi ga tudi drugi posnemali. V Kamnigoric rojstnem kraju neumrlega dr. Tomana, so si po dolgem prizadevanji gospod župnika in dotičnih veljavnih možakov omislili nove zvonove. Zvonovi so jako lepega glasu in posebno lepo izdelani v slavni fabriki Hilzer-jevi v Dunajskem novem mestu. Kakor moramo sicer obžalovati, da gre tako marsikteri krajcar na tuje, vendar rečemo: prav tako! Boljši podpirati poštene tujce, nego dajati kruh domačim nemčurjem, kakoršen je ljubljanski zvonar! To bi tudi veljalo o knjigotržji. Častita duhovščina, koliko časa bode-te podpirali še moža, ki je eden prvih narodnih nas-protnikov? Naročujte si rajši Vaše knjige pri Giontini-tu in Kler-u, ktera zmirom z narodno stranko hodita in sta tudi o času volitev značajna, ter gresta volit, ne

pa da bi bojazljivo ostala doma za pečjo, kakor stori nekaj narodnih bukvozev v Ljubljani.

Iz Gorice, 14. okt. [Izv. dop.] (Spremembe našega šolstva) Kar je uvodni članek Vašega lista o naši realki in gimnaziji omenil, misli se v res-nici vpeljati prihodnje šolsko leto: — pri nas se šolsko leto po starem t. j. 1. novembra začne. — Skupna nižja realna gimnazija, ktere vstrični oddelki bodo na narodni podlagi ustanovljeni, imela bi svoje učence dajati viši gimnaziji in viši realki z nemškim učnim jezikom. Ta preuredba se ima letos začeti samo s prvim razredom.

Kako se bodo ti potrjeni sklepi našega deželnega šolskega svetovilstva dejansko izpeljali, ne moremo si prav misliti, ker dotičnim organom, izvršilnim ravnateljema manjka najpotrebnejšega sredstva, namreč dobre volje in narodnega duha. Naša vođa sta bila nemški odgojena in postarala sta se v nemškem absolutističnem pa ustavovernem birokratizmu. Njima je za duševni in gmotni napredek naše pokrajine toliko mar, kakor našim kmetom huda lanska zima. Pri teh spremembah se bo pač iz nova pokazalo, kako malo se bi deželne oblasti pri razpisanih službah imele zanašati na prazne obljube, na osebno moledovanje. Zlasti nad nami Slo-venci se bodo sedaj pač hudo maščevale one priporo-čevalne besede našega šol. svetovilstva: „Vsa dežela zahteva tega moža (odborovega priporočenca) za rav-natelja.“ Sedaj je pač žalostno za naš narod, da so nekteri odborniki pri omenjenem nasvetovanji in pripo-ročanju le gledali na osebne razmere, le mislili na solzno moledovanje, ne pa na dostojno zmožnost in značajnost. O drugem še besedice ne omenim, ker so ga vsaj nekteri izmed naših voditeljev spoznali, spre-gledali razne njegove nezmožnosti in prekanjenosti. Leta so pretekla; ali so se obljube njegove prošnje spolnile? Nikakor ne. Slovenski se je na videz učil, pa ne naučil — in po ustavnih in uradnih paragrafi-h se ima ali se bi vsaj imelo pri odajanji služeb na to gledati, kar človek že zna — ne pa na njegove obljube, da se bo kaj učil — in se na videz le zato učil, da bi pri svojih prihodnjih namerah lože vlado in nas Slovence slepil.

Če pravim, da naša ravnatelj ne znata narodnih — deželnih jezikov, bo slednjemu jasno, zakaj da ni-mata ni potrebne zmožnosti. Vsaj to se še ne pravi slovenski znati, če eden izmed nju na trgu petelinca, maslo ali jajca kupovaje k prodajalki govori: „Vi! vi! koliko soldi čete za kokuš?“

Taka ravnatelj, ki še učnega jezika novo vpelja-nih narodnih oddelkov ne znata, se gotovo ne bota dosti poganjala za razvitek našega šolstva. Res lepa, sprelepa stvar, naj jo ogledujemo s pedagogičnega ali didaktičnega stališča! Res lepo zvrševanje narodne ravnopravnosti, ki so jo razne ustave in premnogi pa-ragrafi že tolikrat očitno zagotovili! Pred ko ne je naš

pozabil skoro besedo na „nič“. In vendar Vam je v žlahti, veže Vas s stvarnikom, da, še več, stavi Vas ž njim v eno vrsto. Bog je iz nič svet ustvaril, Vi pa z vsemi pripravami nič ne stvarite; kar je Bog iz nič naredil, se vidi, se čuti, občuduje; kar pa Vi naredite s pri-pomočjo 30 jogrov, je toliko ko nič, nihče ne vidi, ne čuti, ne občuduje Vašega dejanja, razen onih hudodel-nikov, kateri morajo zaradi mnogovrstnih „živijo“ po Vaših biračih zasačeni, na goli klopi modrost in pre-vidnost Vašega županstva občudovati. Da, ko bi ne bilo policajev in samotnih izbic za puščavnike, bi komaj kdo vedel za Vaše županstvo. In takemu delo-vanju ste se hoteli odpovedati, ste hoteli Ljubljano v nemar pustiti! Ljubljana brez Vas je dr. Keesbacher brez pudeljna, t. j. nič. Ne vem prav, ali bi Vas še dalje čislal ali ne. Ker Vi niste šolski strežaj in jaz ne več dijak, menda smem to čislanje na kol obesiti. Vendar ko bi vedel za gotovo, da le količkaj sloven-ščine razumite, bi se še včasih, kedar nimam silniših opravil, z Vami malo „pošpasal“, ker vem, da niste tako hud, kakor se kažete, ali kakor obrekovalci in črnuhi trdijo. Če me boste pa morda vsled svojega svobodoljubja tožili, gorje Vam! Izbral si bom za svo-jega zagovornika odvetnika JUD. Suppana, družega za zdaj nič ne rečem.

Dveh skrbi se pa vendar-le ne morem iznebiti: kaj boste počeli po tem, ko se boste službi mestnega župana odpovedali, in kdo bo prevzel „interregnum“; morda zopet gospod G u t t m a n n, kateri iz navade že „vej kšefte purgermajsterske glih tako opravljati, kakor Ani“. Kaj pa bo z Vami, gospod JUD.? Si boste mar kupili Levstikovo ali pa Janežičevo slovnico, ktera Vam je na ljubljanskem prestolu tako potrebna kakor ribi vode? Ali se boste mar vpisali v razred gospoda Eppicha, da se navadite v elementarnem uku sloven-ščine? Stojte, gospod dohtar, še se bo nekaj dobilo za Vas. V Novem mestu še niso vse učiteljske stopnje zasedene, kaj ko bi se Vi ponudili za učitelja sloven-skega jezika in njegove terminologije? Ne dvomim, da bi prošnja ne bila zastoj, posebno ako jo podkujete s spričalom, da ne umete niti besedice slovenskega jezika, in v dokaz, da umete terminologijo slovensko, podčrč-kate po svoji stari navadi prošnjo s svojim slavnim podpisom: Suppan. Poskusite!

Le nekaj Vam ne morem odpustiti, gospod JUD. in konstitucionalni župan! Kader se srečava, imate ne-kako čudno gosposko navado, da me še niti ne pogle-date. To ni lepo! Takrat, ko sem se Vam trepetaje odkril, misleč, da ste šolski sluga, ste se mi prijazno nasmejali. Zdaj se Vam pa več ne odkrivam, ker se

šolskim slugom sploh ne odkrivam. Županu glavnega mesta kranjske dežele bi se pa odkril in še marsikdo drugi, ko bi vedel, da ta velikan tiči pod Vašo pinjo. Tedaj bi bilo dobro, da bi si obesili na prsi desko z napisom: „Suppan, JUD., odvetnik in župan ljublj-an-skega mesta.“ Kdor bi se Vam ne hotel odkriti, bi ga potem lahko kaznovali, ker je vedoma prestopil zapo-ved. Potem bi morda srečali malo ljudi in hodili v sredi mesta po samotnih potih. — — —

Ne zamerite, da sem se denes toliko pečal z Va-šim županstvom. A ker sem jel modrovati o besedi „nič“, nisem zamogel priti do družega, ko do Vas. V Ljubljani je že leto in dan jako slabo vreme, tedaj člo-vek rad hodi po kratkih potih, in od „nič“ do Vas ni bilo ravno daleč. Le to mi še blagovolite pojasniti: Je li v Ljubljani tako grdo, pusto in blatnasto vreme, ker ste Vi župan, ali ste Vi župan, ker je tako slabo vreme? Bo li lepše vreme, kader odstopite, ali boste odstopili, kader bo lepše vreme? Preden boste odstopili, mi na-znanite, a ne, da bi se pozneje skesali in da bi jaz zastoj toliko resničnih solz prelil, kakor sem jih ravno- kar in sicer brez upa, da bi dobil odškodovanje iz mestne kase za čebulo, s ktero sem si oči namazal.

Dr. B.

gimnazijski ravnatelj za dejansko izpeljavo narodne ravnopravnosti, za vpeljavo 1. slovenskega razreda v službo (sicer le začasno) sprejel nekega Wermutha ali War-mutha, ki je blezo iz „rajha“ iz daljnega Bavarskega doma. Za Boga, ali res mi mogel nobenega slovenskega suplenta dobiti! In domačini po vseh kotih kruha iščejo, da čudno zvrševanje narodne ravnopravnosti jih celo sili Avstrijo zapustiti in v Rusijo iti kruha iskat.

Če se pri takih nezmožnih ravnateljih nam že sedaj slabo godi, bo gotovo še dosti slabše, če se sedanja govornica o odhodu našega deželnega šolskega nadzornika uresniči. G. Klodič, znani slovenski pa italijanski pisatelj, je blizu namenjen za deželnega šolskega nadzornika v Istri. Njemu se ne čudimo, da se želi v stalno službo, kajti po potrjeni uradni uravnavi ima Goriška pokrajina le začasnega šol. nadzornika. Kje bomo dobili naslednika? Tega se je bati, ker bi sedanja vlada nam težko dala moža, ki bi bil mirnega značaja in bi oba deželna jezika enako dobro znal in spoštoval.

Klodičevega odhoda se tem bolj bojimo, ker nekateri že imenujejo in vladi priporočajo enega izmed naših ravnateljev za šolskega nadzornika. V resnici lepa vladna doslednost, ko bi nam dala za nadzornika moža, ki deželnih jezikov ne zna; laščino z furlanskim narečjem namešano le za silo lomi, s svojim slovenskim ukom pa še ni prišel dosti čez okorno čerbekanje slovenske abecednice. G. K. je postal začasni šolski nadzornik, ker zna oba deželna jezika, tedaj ustavni ravnopravnosti deželnih jezikov na ljubo. In sedaj bi imeli dobiti moža, ki ne zna ne enega ne drugega deželnega jezika, ki zlasti po naši, po slovenski še za silo ječati ne more. Ko se bi to zgodilo, zgodilo se bi le kljub tisti še zmiraj veljavni ustavni ravnopravnosti jezikov, Slovencem pa v največjo škodo. Slovenski deželni odborniki in drugi naši veljaki, pozor! da nam vlada čez noč nepričakovano ne natveze takega nezmožnega šolskega nadzornika.

Iz Dunaja, 18. okt. [Izv. dop.] Denes je obletni dan slavne bitve pri Lipsku, ktera je določila padec prvega Napoleona, bitve, ktero Nemci sicer prav radi samó sebi pripisujejo, v kateri so se pa bili in so odločili slovanski sinovi iz ruskega severa in avstrijskega izhoda. Počil je bil glas, da hoté Nemci na denes prvič Pariz prijeti. Telegraf bode že pred tiskom teh vrst prinesel gotovost, a tega ne bode prinesel, da bi bil tudi 1870. leta 18. okt. odločil. Pred 4 tedni so pači prorokovali vsi nemški listi, da se Pariz ne more ni en teden držati. Zdaj so Prusi že cel mesec pred Parizom in grozdje jim je prekislilo. Stari pruski kralj sicer boga moli in svetu pripoveduje, da bo pustil vse Francoze, ktere ni po nepotrebnem od Sedana sem poklal, pomoril, in povsili, od lakote umreti, med tem pa vendar zima prihaja, Francoze v Parizu so si ustvarili novo močno vojsko ki bode do zdaj že dovolj izurjena, in Prusi so zdaj, katerih malo strah obhaja in miru želé, ko bi stari kronani hinavec muhe ne imel še nad sto tisoči več mrtvih ravno v Parizu mir podpisati. V tem in tacem položji pak pridejo denes naši Nemci od stare „Presse“ in se jokajo, da Avstrija ni na strani Prusov pred Parizom. Ali bi ne bilo mogoče speditirati tega Isleiba in en par učenih nemških judkov, ki v Avstriji javno mnenje delajo in take svete dajejo, oborožene ali kakoršne koli pred pariški zid v prvo vrsto, da bi si svojo nemško jezico ohladili. Gotovo bi bil to izvršten pogled.

Vrednik in lastnik časopisa „Zukunft“ gg. Vili-mek in dr. Jordan sta v zaporu zavoljo članka: „nemško vprašanje, od nekega Slovaka pojasnjeno.“ Državni pravdnik je našel v njem veliko izdajstvo in ker se je bal, da ne bi vrednika ubegnili, blagoslovil je oba z ječo. Enaka pravda je kakor znano umorila „Ost u. West“, najboljšje vredovani list, kar se jih je ustanovilo na Dunaji za slovanske interese. Da „Zuk“ zdaj in že več časa nekako hira, ni čudno. Delavcev manjka, ki bi delali s prepričanjem, kakor se je skazalo ravno zdaj, ko je „Z.“ iskala nove moči. Dobri delavci storé list dober, in le dober list se razširi. Taka je tudi med nami. Koliko mož, dobrih domoljubov, je na Slovenskem, ki bi lahko sem ter tje kaj do-

brega pisali, a prepuščajo vse drugim, in tako jih strašno malo ostane, ki sami pišejo, da preveč na-nje pride.

Tukajšno slovensko društvo, obstoječe po večem iz univerzних studentov „Slovenija“ ima svoj prvi shod letošnjega zimskega semestra prihodnjó soboto. Čujem, da mladi gospodje napore delajo zraven veselega dru-ževanja v tedenskih shodih kolikor največ mogoče vpeljati resnih predavanj in parlamentarnih diskusij o vseh vprašanjih.

Politični razgled.

Ministerska kriza na Dunaji še vedno straši. Za zdaj menda nima še posebnega pomena in je ves časnikarski hrup v tej zadevi le narejen šunder usta-voverne stranke, ki se po vsej sili bolj in bolj zariva v opozicijo proti sedanji vladi. Imenujejo se zopet Giskra, Herbst, Potocki, Lasser, Stremayr, Pillersdorf, in da je ustavni „tutti quanti“, gotov, tudi kjez Auer-sperg kot predsednik. Klic po novih možeh, ki se je ne-davno še tako junaško oglašal po nemških novinah, je zdaj omolknil, imenovani gospodje bi bili ustavover-nežem zopet enkrat čisto po volji — novih mož pač ni!

V Lincu so nemški liberalci sklenili resolucijo, ki tirja, da mora Avstrija stopiti v državopravno zvezo s prihodnjo Nemčijo. Enake resolucije se delajo tudi v Gradcu, Mariboru itd.; pritika se jim tudi nekakšna nezaupnica do vlade. Pač ne morejo počakati ti nemški avstrijski rodoljubi, da bi njih politika državo popol-noma spravila na kant, iz katerega bi jo potem zedi-njena Nemčija milostivo sprejela v posest. Če take re-solucije niso veleizdaja, potem pač ne vemo, kaj še spada pod dotični paragraf. A nemški listi, ki te de-monstracije pohvalno in spodbujevaje pretresujejo, so polni obsodbe proti českim brambovcem, ki nočejo prisegati vojaške prisega, in ti liberalci že vsacemu českmu brambovcu želé vrv okolo vratu.

„Nar. List.“ pod naslovom „K drugi adresi“ govore, da zastopcem Nemcev v Česki in na Moravi ni mar za porazumljenje z državopravno opozicijo česko, ne v, ne zunaj drž. zbora. To celi svet ve, kako more biti to gg. ministrom tajno? Naj le bero denašnje oglase Nemcev gledé novih volitev, le norec bi ne pre-videl, da jih ni volja poravnati se. Če bi tudi opozi-cija šla v Reichsrat in bi tam imela $\frac{2}{3}$ in bi ta $\frac{2}{3}$ večina na podlagi decembrske ustave priznala državno pravo krone česke, bi vse nič ne pomagalo. Nemški poslanci, kakor kažejo njih oglasi, bi proti temu po-polno pravilnemu postopanju tudi bili rekoč: „da se ustava po ustavnej poti ne sme svojega upliva znebiti.“ Na Českem $\frac{2}{3}$ nemšk. preb. toliko velja kot $\frac{1}{3}$ Čehov, na Moravskem $\frac{1}{4}$ Nemcev = $\frac{3}{4}$ Čehov.

Znanega srbskega rodoljuba, pisatelja in poslanca dra. Svetozora Miletiča, katerega je porota na zapor ob-sodila, odpeljali so 18. t. m. iz Pešte v Waitzen v ječo. Dvajset stražnikov je bilo na kolodvoru pripravljenih zadušiti vsako demonstracijo.

Kronika z bojiščá je ravno zdaj jako suhoparna. Poroča se, da je Bazaine po svojem adjutantu stopil v dogovore z Bismarkom, in da se zdaj v Versailles skušajo dognati pogoji, pod katerimi bi Bazaine predal trdnjavo Metz. Mogoče da se zaradi teh dogovorov še ni začelo na 18. dan t. m. napovedano streljanje na Pariz. Mogoče pa tudi, da pruska obsadna armada ni tako v redu, kakor bi jej trebalo. Strokovnjak v „N. f. Pr.“ piše: „Posamezni oddelki obsadne armade so tako široko na razen razpostavljeni, da se Nemci ne bodo mogli braniti krepkega naskoka iz Pariza, in če bi se Nemci še tako junaško borili in vsem svojim utrjevanjem kljubu ne.“ Pri takem stanji se je čuditi, da pariška vojska ne postopa odločneje.

Po najzadnejih telegramih pa se je vendar pred Parizom začelo že vojskovanje. Bruselske novine naznanjajo, da je Pariz jako junaškega mišljenja, in da se je 16. t. m. pred Parizom bila bitka, v kateri je ob-ležalo 3000 Prusov. Temu podobno je tudi poročilo hamburškega lista, ki pravi, da so se dogovori zaradi začasnega pomirjenja razbili, ker hote Francozi v skrajni

vojski poskusiti svojo srečo in si junaško poboljšati tako zmedeno osodo. Nasprotno seveda zopet trdé mona-kovska poročila, da se Pariz pred 20. t. m. ne bode bombardiral.

Italijanska vlada je Mazzinija zopet osvobodila. Mazzini se zdaj mudi v Florencu, kjer ga Italijani pridno obiskujejo. Svetujejo mu, naj odide v Rim ali na Francozko. Do zdaj se ni še določil, kam jo krene.

Razne stvari.

* (Imenovanje.) Minister uka in prosvete je imenoval za učitelja na novi c. k. viši gimnaziji v Mari-boru g. prof. Jožefa Eselna, dozda prof. na gimnaziji mariborski, g. Ant. Reibenschuh-a iz Gradca in g. Jož. Jonascha iz Črnovic. Vodstvo novega zavoda je začasno izročeno g. prof. J. Eselnu.

* (Imenovanje.) Z najvišim sklepom 4. okto-bra t. l. je g. kanonik Jožef Zupan v Ljubljani imenovan za stolnega dekana ravno tam.

* (Porotne obravnave.) Dne 27. t. m. bo v Ljubljani porotna obravnava proti „Tagblatt-u“, ki je pred več časom pisal, da je cerkovnik na Brezjem ljudem obrito svinjo za 10 kr. razkazoval, češ, da je to zaradi pregreh v svinjo spremenjen človek. Ker je ta svinjska laž popolnoma izmišljena, toži cerkovnik France Miklavčič „Tagblatt-a“ in zastopal ga bode g. dr. Razlag. Obravnava obeta veliko zanimivega, vsaj zvedelo se bo, kdo je svinjo obril. Ali ni morebiti gosp. Keesbacher — ?

* (Premije na srednjih šolah) se bodo z nekaterimi spremembami zopet vpeljale. Kakor znano so jih bili zadnja leta odpravili ustavoverni liberalci, ki so pa za-se tako radi prejemali in si okolo vratu obešali razne redove — čem večje tem ljubše.

* (Iz Velike Nedelje) se nam piše: Pri vo-litvi občinskega zastopa srenje Velike Nedelje so že pri odbornikih narodnjaki eklatantno zmagali; ali take zmage, kakor smo jo denes imeli, se nismo nadejali. Izvoljeni so namreč: Tomaž Bratuša, posestnik, kot ob-činski predstojnik; Martin Petek, c. k. poštar in trgovec, in Ferdo Goričan, usnar in predsednik županijskega šolskega sveta, kot svetovalca, vsi trije skoz in skoz narodnjaki. — Nemškutarije je torej pri Veliki Nedelji konec. —

* (Iz Laškega trga tudi nekaj o gosp. Schönwetterju.) H koncu pretečenega meseca je bila pri nas volitev za okrajni zastop. Mi smo sicer vedeli, da bodejo volitve za okrajni zastop kmalo raz-pisane, in čakali smo tedaj na ta razglas. Res je pri-brenčalo to oznanilo, a še le oni dan, ko se je vo-litev že pričeti imela, kajti g. Schönwetter ga je osebno oznanil, ko je s svojim ministrantom že k volitvi prišel, tedaj pripravljene nemogočno. A ko se je volitev pri-čela, kmalo se nam je zasvetilo solnce, da je naše re-negate sv. duh g. Schönwetter-ja že zdavno obsenčil, kajti volitev se je vršila, kakor po „šnirlcu“ in ne eden Slo-venec ni bil voljen v okrajni zastop. Zraven te žalostne dogodbe je pa druga tem veselejša. Zgubili smo nam-reč zagriznenega nemškutarja g. Jaka Lassnigg-a, davkarja — gloria in excelsis deo. — Njegov naslednik je obče spoštovan g. Rošanc, kojega naloga zdaj bode, rane zopet zaceliti, koje je vrezal oni „divji Jaka!“ — bog vas nesi tako daleč, kakor en dan vrana prileti.

* (V Gorici se bajé snuje katoliško-politično društvo — „N. fr. P.“ pravi, da hote to društvo osnovati duhovniki, ki so izstopili iz čitalnice. Ali ne bode potem za Gorico društvo preveč in delavcev premalo, to bode imela kazati prihodnost.

* (Cenik lesa) v Trstu franko na kolodvor po-stavljenega, 18. oktobra:

žaganice koroške	$\frac{10}{14}$	za 100	—	gld. 86	do gld. 90
„	$\frac{8}{12}$	„ 100	—	„ 62	„ 66
„ štajarske	$\frac{10}{14}$	„ 100	—	„ 65	„ 70
„	$\frac{8}{12}$	„ 100	—	„ 50	„ 55
„ kranjske	$\frac{10}{14}$	„ 100	—	„ 50	„ 60
„	$\frac{8}{12}$	„ 100	—	„ 44	„ 50
„ Skurete“ koroške	$\frac{10}{14}$	„ 100	—	„ 68	„ 70

"Skurete" štirske	$\frac{10}{14}$	za 100	—	gld. 60	do gld. —
"kranjske	"	"	"	36	"
"Morali" (late)	$\frac{2}{3}$	"	"	35	"
"	$\frac{3}{4}$	"	"	20	"
"	$\frac{4}{4}$	"	"	60	"

Cenik lesa, kakor čitatelj vidi, ima od našega izvešča 8. t. m. samo toliko razlike, da je kranjska roba še ceneja postala; pa še za to ceno kranjske robe se sme reči, da je le nominalna, t. j., da prodajalec toliko zahteva, a da plačevalca ne najde. Tak je denašnji položaj, toda brez dvombe se bodo cene zopet popravile, in kdor zamore, in robo hrani, jo bode kasneje bolje prodajal, nego mu je denes mogoče.

* (Cenik živeža in pridelkov) v Trstu 18. oktobra:

Vagan pšenice	gld. 5.20
" koruze	" 3.30
" ječmena	" 2.60
" ovs	" 2.20
cent moke, najfineje, cvetne (Kaiser Auszug)	" 10.—
" navadne (Kaiser Auszug)	" 9.—
" cvetne (Auszug)	" 8.—
" navadne	" 7.50
" (Mundmehl)	" 5.20
" otrobov, debelih	" 2.65
" drobnih	" 3.10
" prosa	" 1.50
" konopelj	" 7.50
" fižola, zelenega, finega	" 6.50
" srednjega	" 5.75
" rudečega, bohinec	" 6.—
" kranjskega, rudečega, navagnega	" 5.30
" belega	" 5.75
" koksa, štajerskega, finega	" 6.50
" mešanega	" 4.30
" masla	" 53.—
" masti	" 42.50
" špeha	" 36.50
" slame	" 2.—
" sena, volovskega	" 2.10
" konjskega	" 1.80

Torej denašnji cenik ni dosti različen od onega 8. t. m. Rudeč fižol je ceneje postal, ker ni nobenega vprašanja po njem iz zunanjih dežel, na domačem trgu pa še veliko robe imamo. Maslo se išče za Aleksandrijo in zatorej se je blago tudi podražilo, tako je tudi z otrobi, po katerih se povprašuje za laško deželo.

Poslano.

Slišim iz zanesljivih virov, da tovarši moji, učitelji, in tudi nekteri drugi mene dolžijo in se srdijo nad menoj, kakor da bi bil jaz poslal dopise "Sl. N.", ki pišejo o konferenciji na Paki itd. Ovržem to domnenje s tem, da izrečem, ka nisem še nikakoršnega spisa za javne liste spisal, razun nekterih znanstveno-podučnih člankov! — Obžalujem, da bi moral za vsak dopis iz teh krajev samo in ravno jaz odgovarjati, in bi s tem hotelo se javno, žalostno spričalo stavljati, kakor da bi v savinski, paški in bolski dolini nihče drugi sposoben bil kak dopis sestaviti! — Gotovo bi bilo bolj možko, ako imajo dopisi kaj krivega, ka jih kdo popravi in posamezne oddelke po učenem potu ovrže: kakor pa koga neizpričano sumničiti in nezasluzeno morebiti še sovražiti!

Na Vranskem, 15. oktobra 1870.

J. D. Budna.

Dostavek vredništva: Tudi mi radi potrudimo, da z g. Budnom nismo v nobeni dotiki in da on ni naš dopisnik.

Listnica vredništva.

G. dr. Wagner, c. k. okr. komisar v Celji: Z Vašim podpisom smo dobili list, ki nam naznanja, da "Vi nikdar niste bili in ne bode te nasproti narađa, med katerim ste se izredili in za katerega poleg najboljših moči delovati je Vaš poklic." V listu se nam stavijo nekatere tirjatve. Ker Vaše pisave ne poznamo, prosimo, da si daste svoj podpis legalizirati, ali od g. Schönwetterja ali po navadni notarijski poti. Potem bomo dalje govorili — sicer je prelahko mogoče, da bi kdo nas in Vas mistificiral.

Listnica opravištva.

Gosp. prof. J. V. v Ljubljani. Naročnina sega do konca sušca p. l. — P. n. Café Dimitz v Gradcu: Vaša naročnina znaša 2 gld. 60 kr. — Gosp. J. Mikuz v Črnomvru pri Idriji: Vaših 12 listov velja 96 kr. — Gosp. Stjepan Zugčič v Karlovcu: Zaželenih listov Vam sedaj ne moremo poslati, mogoče pozneje, če jih knjigotrdcem kaj ostane.

Učiteljska služba.

Za ljudsko šolo v Šmartnu pri Šaleku je razpisana služba učitelja in organista, ki se lahko koj nastopi. Letna plača 300 gld. Kdor jo želi dobiti, naj svojo prošnjo s prilogami vloži najpozneje do 25. vi-notoka t. l. pri okrajnem šolskem svetovalstvu v Šmartnu.

Okrajno šolsko svetovalstvo,

dne 10. oktobra 1870.

Miha Truden,

trgovec v Trstu,

kupuje za gotove novce po primernej ceni: fižol, oves maslo in druge domače pridelke; a prodaja ravno tako tržaško blago, kakor: kavo, grozdje (cibebe, vajnprie), laško olje, sol, petroleum itd.

Dobro došla!

Narodno-gospodarski duh časa pozdravlja kupčijsko hišo

TRAUGOTT-A FEITEL-A

na Dunaji, verlängerte Kärntnerstrasse 57, Kärntnerring Nr. 2.



Posebno priporočljiva je ta iz najboljšega masivnega dunajskega bronza izdelana garnitura za pisne mize, vsled risov sestavljena iz 10 kosov, samo za tri f.; francoska garnitura f. 5; s cizeliranimi in pozlačenimi robovi f. 12; posamezni kosi po 20 kr. do f. 1.

Najlepše stvari iz litega bronza: Par miznih svečnikov kr. 80, f. 1.30, 1.80, 2, 2.50, 3; detto dvoročen par f. 3.50, 4. Ročni svečniki 20, 30, 45, 50, 60 kr., detto z netilom 30 kr.; pepelnik v mnogih licih 20, 30, 40, 50 kr. Držaj za ure 30, 55, 65, 80 kr. Držaj za cigare z netilom f. 1, 1.50. — 1 hranilnica 25, 30 kr.; detto velika 90 kr., 1 gorkomer za sobe 80 kr., f. 1.20, 1.60. Teža za pisma v figurah in živalih 35, 50 kr., f. 1. Peresni ročnik 25, 50, 60 kr., f. 1. Tintnik 35, 45, 80, 90 kr. detto velik s peresnim ročnikom f. 1.50, 2.

30 kr. kineško-srebrna žličica, garantirana.	30 kr. nežno pozlačen medalijon za fotografije.	8 kr. mnilo v obliki sadja, vsakojako, brez kve, jabelka, kumare itd.
60 kr. kineško-srebrna žlica, garant.	5 kr. dekliški lovec, velika burka.	50 kr. mnilo v obliki sadja v elegantnih korbičih, veče sorte 90 f. 1, 1.20.
90 kr. kineško-srebrne vilice in nož, angleška klinja.	5 kr. listnica, veča kr. 8, 10.	f. 2. Anglež na samokotu, isto z uro.
f. 8. album z muzike, igra 2 igri.	30 kr. pozlačen bronsast rob, zlat obrezek: listnica z olovko, elegantna juftovina.	20 kr. lepo pisana kositarjeva skudelica, veče po kr. 30, 40, 50.
10 kr. lakiran pas.	f. 1.20 lipuer-service za 6 oseb.	80 kr. lepo toaletno zrcalo s zapirljivo miznico.
35 kr. usnjat pas, močan.	10 kr. kaledar za na steno.	f. 2. isto napolnjeno z mnilom in vonjavo.
8 kr. praktična mašina za vtikanje niti.	8 kr. centimeter.	8 kr. fino jeklena veriga za ure.
10 kr. pletna korbica iz srebr. drata.	2 kr. knjižica papirja za smodke.	15 kr. fina jeklena verižica.
8 kr. igra otročjih kvart.	4 kr. strgulja za jezik.	35 kr. fina verižica z jeklenimi koral-dami.
20 kr. pakfonasta žlica.	8 kr. pila za nohte, jeklena.	65 kr. 100 angleških pismenih papirjev s gumiranimi ovitki.
10 kr. pakfonasta žličica.	10 kr. verižica za škarje.	8 kr. fino zobna pasta.
80 kr. pakfonasta velika žlica za juho.	35 kr. kleščice za orehe.	10 kr. fino zobna krtača.
40 kr. pakfonasta velika žlica za mleko.	8 kr. pošet.	8 kr. ostrivec za olovke.
40 kr. pakfonast razsipavec za poper.	10 kr. škatlica jeklenih peres.	10 kr. angleške škarje, veče 18, 20 kr.
60 kr. pakfonast razsipavec za sladkor.	25 kr. ročni svečnik, masivna bronza.	3 kr. zapetnik za rokovice.
f. 1.20 čedna pisna mapa.	20 kr. nožni bruz iz poroznega oglja.	4 kr. novozlata gumba za bele zavratkinke.
f. 1.90 taka z pisnim orodjem.	15 kr. električen brisač za lampe, prav praktičen.	30 kr. žalostinski kinč.
5 kr. ducent peresnih ročnikov.	10 kr. fina škarje za šlinganje.	5 kr. krasen umeten ogenj v sobi, veči 10, 15 kr.
10 kr. glavni urni ključ za vsako uro.	60 kr. čeden ustnjat etui, za šivanje napolnjen.	30 kr. čarobna iglena škatlica, z iglami napolnjena.
60 kr. polna toaletna kaseta, veča f. 1, 1.50.	90 kr. risavno orodje, veče f. 1.20, 1.50, 2.	35 kr. burkast prstan škropnik.
f. 1.30 šah s kostenimi figurami.	45 kr. pozlačena šivna blazina privrtljiva.	20 kr. fino svilnat gospok zavratnik, najfineji 30, 40 kr.
15 kr. rešta sekanih koravd, pravih.	60 kr. usnjata gospoka torbica, veča kr. 70, 90, f. 1.20.	25 kr. Wertheimova hranilnica.
f. 1 lepa zapirljiva šatula za rokovice in šiv, iz palisandra.	85 kr. globus za učence s podnožjem.	4 kr. lepo rezljan okvir za fotografije.
15 kr. par manšetnih gumb novozlatih.	40 kr. novozlata broša in uhani!!	40 kr. fino portemonnaie, z bronsastim robom, še elegantnejši 50, 60, 80 kr.
30 kr. cela garnitura smizetnih in manšetnih gumb, novozlatih.	50 kr. morsko-penasta cev s fotografijo.	20 kr. kovana možnjica za cigaretni tabak z usnjem preoblečena.
80 kr. pozlačena napestnica, eleg. f. 1, 1.50.	5 kr. anglešk ščipavec za cigare.	30 kr. Netilo z lunto.
45 kr. pozlačena broša za fotografijo.	f. 1. nož, 6 klinj želve dinoplaticen.	20 kr. par otročjih hlačnikov.
90 kr. iz granata broša in uhani.	50 kr. angležka juftinska možnjica usnje-podšita.	30 kr. par za odrasle, najfineji 40, 50 kr.
10 kr. elegantna igla za gosposke zavratnike, najfineje kr. 25, 30.	35 kr. otročja ura z bilom.	65 kr. natanko regulirana vremenska ura.
25 kr. pušpanove vilice in žlica za salato.	50 kr. jako zanimiva družbinska igra veča in zanimivejša kr. 60, 80, f. 1—4.	
10 kr. gosposk zavratnik v barvah.	8 kr. lep karton pečatnega vozka.	
f. 2.50 punca, ki kriči papa in mama, veča 3 f.	f. 1.20 prava morskopenasta pipa z jantarjevo cevjo, turška.	
10 kr. 100 pravih angleških šivanjk.	3 kr. kos gliserinskega mjila.	
10 kr. karton iglic za pletenje.		
40 kr. gosposka veriga novozlata.		

(5)

Proti poštnemu povzetju se hitro pošilja po pošti.

Slawisches Verschickungsgeschäft und Waarenhaus **Traugott Fettel**, in Wien, Kärnterring 2, Kärntnerstrasse 57.